

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.248 van 4 september 2018
in de zaak A. 226.032/IX-9366**

In zake: Edouard LACHERON
wonend te 3080 Tervuren
Cypressenlaan 17

tegen:

de VZW HEILIG HARTCOLLEGE TERVUREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Julie Lauwers
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolvengracht 38 bus 2

I. Voorwerp van het inleidend verzoekschrift

1. Een “Beroep bij de Raad van State”, ingesteld op 30 augustus 2018, strekt tot de “betwisting van de beperking van het B-atteest van juni 2018 beslist door de klassenraad van het Heilig Hartcollege Tervuren”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2018, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Aurore Marie Gillet, die als wettelijke vertegenwoordiger verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Julie Lauwers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2017-2018 leerling in het tweede jaar van de tweede graad, wetenschappen, in het Heilig Hartcollege te Wezembeek-Oppem.

Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad hem een oriënteringsattest B toe, met clausulering voor ASO.

Overleg met de directeur resulteert niet in een nieuwe bijeenroeping van de klassenraad, zodat verzoeker op 6 juli 2018 beroep instelt bij het schoolbestuur.

Verzoeker is vervolgens gehoord door de beroepscommissie op 23 augustus 2018. De beroepscommissie beslist op dezelfde dag om het B-attest te handhaven.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Het verzoekschrift is neergelegd volgens de elektronische procesvoering. Daarbij heeft verzoeker aangestipt dat hij om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verzoekt.

Om hierover uitsluitsel te krijgen is de zaak dan ook dadelijk opgeroepen op een openbare terechtzitting.

Ook op de terechtzitting verklaart verzoeker te wensen dat zijn zaak heel snel wordt behandeld, opdat hij zo weinig mogelijk dagen zou verliezen van zijn schooljaar.

Er moet bijgevolg worden aangenomen, dat verzoeker met het inleiden van zijn zaak bij de Raad van State een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid beoogt in te stellen – zoals overigens in dit specifieke contentieux de meest gebruikelijke procedure is. Op de terechtzitting valt ook de raadvrouw van de verwerende partij bij, dit zo te willen begrijpen en het auditoraat ziet het eender.

5. Evenwel draagt het verzoekschrift niet in het opschrift de vermelding dat de vordering is ingesteld “bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In dat geval schrijft artikel 16, § 1, tweede lid, van het procedureglement kort geding voor dat het verzoekschrift wordt behandeld “volgens de regels bepaald in de hoofdstukken I en II”, dit betekent volgens de gewone schorsingsprocedure.

6. Hieruit volgt dat de zaak verwezen zou moeten worden naar de griffie voor nadere afhandeling volgens de voormelde gewone schorsingsprocedure.

7. Evenwel moet het volgende worden aangestipt:

- het inleidend verzoekschrift bevat geen uiteenzetting van middelen, dat is: de aanwijzing van de rechtsregel die of het rechtsbeginsel dat geschonden is door de bestreden beslissing en de toelichting van de wijze waarop die regel of dat beginsel volgens verzoeker geschonden is – het verzoekschrift heeft veeleer de schijn van een powerpointpresentatie met volzinnen in zogenaamde *bullet points*;
- het voorwerp is de klassenraadbeslissing, terwijl die ingevolge de beslissing van de beroepscommissie uit het rechtsverkeer is verdwenen; bovendien vraagt verzoeker formeel zelfs niet de nietigverklaring of schorsing van die klassenraadbeslissing, maar “om een nieuwe beslissing te nemen” en “een kans om naar het franstalig algemeen onderwijs in het 5de te gaan” – een vordering die niet binnen de rechtsmacht ligt van de Raad van State.

8. Om reden van proceseconomie mag het dan toch om de vordering, die tot mislukken gedoemd is, reeds thans te verwerpen en ze niet aan volslagen nutteloos onderzoek van het auditoraat te onderwerpen. Dit is ook de zienswijze van het auditoraat.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 september 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren